

چهل حدیث از امام مهدی عجل الله فرجه

۱. دختر پیامبر(ص) سرمشق نیکو

الإمام المهدي(ع) : فِي ابْنَةِ رَسُولِ اللَّهِ(ص) لِي أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ.

امام مهدی(ع): در دختر پیامبر خدا، برای من، سرمشقی نیکوست.

الغيبة للطوسی: ص ۲۸۶ ح ۲۴۵، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۴ صفحه: ۲۰۲.

۲. لبریز کننده عدالت در زمین

الامام مهدی(ع) : أَنَا الَّذِي أَمْلأُهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا.

امام مهدی(ع): منم که زمین را از عدالت لبریز می کنم، چنان که از ستم آکنده است.

بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲، آینه یادها، صفحه: ۲۰۸.

۳. خالی نماندن زمین از حجت

الامام مهدی(ع) : إِنَّ الْأَرْضَ لَا تَخْلُو مِنْ حُجَّةٍ إِلَّا ظَاهِرًا وَإِمَّا مَغْمُورًا.

امام مهدی(ع): زمین از حجتی آشکار یا نهان خالی نیست.

کمال الدین، ج ۲، ص ۵۱۱، آینه یادها، صفحه: ۲۰۸

۴. محبت اهل بیت(ع)

الامام مهدی(ع) : لِيَعْمَلَ كُلُّ امْرِئٍ عَلَى مَا يَقْرَبُ مِنْ مَحَبَّتِنَا.

امام مهدی(ع): هر یک از شما باید کاری کند که با آن به محبت ما نزدیک شود.

بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۷۶، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹

۵. اهمیت نماز

الامام مهدی(ع) : مَا أَرْغَمَ أَنْفُ الشَّيْطَانِ بِشَيْءٍ إِلَّا مِثْلَ الصَّلَاةِ.

امام مهدی(ع): هیچ چیز مانند نماز، بینی شیطان را به خاک نمی مالد.

بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۸۲، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹.

۶. پیامبر(ص) رحمت جهانیان

الامام مهدی(ع) : إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ وَ تَمَّمَ بِهِ نِعْمَتَهُ.

امام مهدی(ع): خداوند محمّد را برانگیخت تا رحمتی برای جهانیان باشد و نعمت خود را تمام کند.

بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۹۴، آینه یادها، صفحه: ۱۹۶.

۷. خدا با ماست

الامام مهدی(ع): **إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا، فَلَا فَاقَةَ بِنَا إِلَى غَيْرِهِ.**

امام مهدی(ع): **خدا با ما است و نیازمند دیگری نیستیم.**

الغیبة، طوسی، ص ۲۸۵، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹.

۸. حق با ماست

الامام مهدی(ع): **الْحَقُّ مَعَنَا فَلَنْ يُوْحِشَنَا مَنْ قَعَدَ عَنَّا.**

امام مهدی(ع): **حق با ما است و باکی نیست که کسی از ما روی بگرداند.**

الغیبة، طوسی، ص ۲۸۵، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹.

۹. آخرین وصی

الامام مهدی(ع): **أَنَا خَاتِمُ الْأَوْصِيَاءِ.**

امام مهدی(ع): **من وصی آخرین ام.**

الغیبة، طوسی، ص ۲۸۵، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹.

۱۰. دفع بلا به وسیله امام مهدی(ع)

الامام مهدی(ع): **بِي يَدْفَعُ الْبَلَاءُ مِنْ أَهْلِ وَ شِيعَتِي.**

امام مهدی(ع): **به وسیله من بلا از خانواده و شیعیانم دفع می شود.**

الغیبة، طوسی، ص ۲۸۵، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹.

۱۱. آگاهی از خبرها

الامام مهدی(ع): **إِنَّا يَحِيطُ عَلِمْنَا بِأَنْبَائِكُمْ وَ لَا يَعْزُبُ عَنَّا شَيْءٌ مِنْ أَخْبَارِكُمْ.**

امام مهدی(ع): **ما از همه خبرهای شما آگاهیم و چیزی از خبرهای شما از ما پنهان نیست.**

بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۷۵، آینه یادها، صفحه: ۲۰۹

۱۲. دعا برای تعجیل فرج

الامام مهدی(ع): أَكثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ.

امام مهدی(ع): برای تعجیل در فرج بسیار دعا کنید، که فرج من فرج شما نیز هست.

کمال الدین، ص ۴۸۵، آینه پادها، صفحه: ۲۰۹.

۱۳. زیارت امام حسین(ع) در شب جمعه

الإمام المهدي(ع): زِيَارَةُ الْحُسَيْنِ(ع) فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ أَمَانٌ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

امام مهدی(ع): زیارت حسین(ع) در شب جمعه، ایمنی بخش از آتش، در روز قیامت است.

جَنَّةُ الْمَأْوَى لِلْمِيرِزَا النَّوْرِيِّ (المطبوعة في ج ۵۳ بحار الأنوار): ص ۳۱۵، فرهنگ‌نامه جمعه - جلد ۱ صفحه: ۸۰

۱۴. قائم آل محمد(ص)

الإمام المهدي(ع): أَنَا الْقَائِمُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

امام مهدی(ع): من قائم خاندان محمد هستم.

کمال الدین: ج ۲ ص ۴۵۳ ح ۲، دانشنامه امام مهدی(ع)، جلد ۸ صفحه: ۱۰۴.

۱۵. پر کردن زمین از عدل و داد

الإمام المهدي(ع): أَنَا الَّذِي أُخْرِجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِهَذَا السَّيْفِ - وَأَشَارَ إِلَيْهِ - فَأَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.

امام مهدی(ع): من کسی هستم که در آخر زمان با این شمشیر، ظهور می کنم (به آن شمشیر، اشاره کرد) و زمین را پر از عدل و داد می نمایم، چنانچه پر از جور و ظلم شده است.»

کمال الدین: ج ۲ ص ۴۵۳ ح ۲، دانشنامه امام مهدی(ع)، جلد ۸ صفحه: ۱۰۴.

۱۶. ذکر با تسبیح تربت

تهذيب الأحكام عن محمد بن عبد الله بن جعفر الحميري: كَتَبْتُ إِلَى الْفَقِيهِ [أَيِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ(ع)] أَسْأَلُهُ: هَلْ يَجُوزُ أَنْ يَسْبِّحَ الرَّجُلُ بِطِينِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ(ع)؟ وَهَلْ فِيهِ فَضْلٌ؟ فَأَجَابَ - وَقَرَأْتُ التَّوْقِيعَ وَمِنْهُ نَسَخْتُ -: يَسْبِّحُ بِهِ؛ فَمَا فِي شَيْءٍ مِنَ التَّسْبِيحِ أَفْضَلُ مِنْهُ، وَمِنْ فَضْلِهِ أَنَّ الْمُسَبِّحَ يَنْسَى التَّسْبِيحَ وَيَدِيرُ السُّبْحَةَ، فَيَكْتُبُ لَهُ ذَلِكَ التَّسْبِيحُ.

تهذیب الأحكام - به نقل از محمد بن عبد الله بن جعفر حمیری : به فقیه [یعنی امام مهدی(ع)] نامه نوشتم و از ایشان پرسیدم: آیا جایز است که انسان، با گل قبر حسین(ع) تسبیح بگوید؟ و آیا چنین تسبیحی، برتری ای [بر دیگر تسبیح ها] دارد؟

امام(ع) در پاسخ - که من آن را خواندم و نسخه برداری کردم - نوشت: «با آن، تسبیح بگوید که هیچ تسبیحی از آن، برتر نیست و از برتری های آن، این است که [وقتی] دارنده اش از تسبیحگویی غافل می شود و تسبیح را می چرخاند [باز هم در نامه اعمال،] برایش تسبیح گفتن، نوشته می شود.»

تهذیب الأحكام: ج ۶ ص ۷۵ ح ۱۴۸، دانشنامه امام حسین(ع)، جلد ۱۲ صفحه: ۴۵۰.

۱۷. تربت در قبر مرده

تهذیب الأحكام عن محمد بن عبد الله بن جعفر الحمیری: كَتَبْتُ إِلَى الْفَقِيهِ [الإمام المَهْدِي] (ع) أَسْأَلُهُ عَنِ طِينِ الْقَبْرِ يَوْضَعُ مَعَ الْمَيِّتِ فِي قَبْرِهِ، هَلْ يَجُوزُ ذَلِكَ أَمْ لَا؟ فَأَجَابَ - وَقَرَأْتُ التَّوْقِيعَ وَمِنْهُ نَسَخْتُ -: يَوْضَعُ مَعَ الْمَيِّتِ فِي قَبْرِهِ، وَيَخْلَطُ بِحَنَوطِهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

تهذیب الأحكام - به نقل از محمد بن عبد الله بن جعفر حمیری : به فقیه [یعنی امام مهدی(ع)] نامه نوشتم و از او در باره تربت قبر [امام حسین(ع)] که همراه مُرده در قبرش می گذارند، پرسیدم که: آیا جایز است یا نه؟

امام(ع) در پاسخ - که من آن را خواندم و از آن، نسخه برداری کردم - نوشت: «همراه مُرده در قبرش می گذارند و با حَنَوط او در می آمیزند، إِنْ شَاءَ اللَّهُ!»

تهذیب الأحكام: ج ۶ ص ۷۶ ح ۱۴۹، دانشنامه امام حسین(ع)، جلد ۱۲ صفحه: ۴۵۴.

۱۸. تصرف در مال دیگران

الإمام المَهْدِي (ع) : لَا يَجِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَتَصَرَّفَ فِي مَالٍ غَيْرِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ.

امام مهدی(ع): بر هیچ کس روا نیست که بدون اجازه دیگری در مال او تصرف کند.

وسائل الشيعة: ۱۷ / ۳۰۹ / ۴، میزان الحکمه، جلد ۸ صفحه: ۴۳۹

۱۹. محبت خالص خداوند

الإمام المَهْدِي (ع) : إِنَّ مُوسَى نَاجَى رَبَّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ فَقَالَ: يَا رَبِّ إِنِّي قَدْ أَخْلَصْتُ لَكَ الْمَحَبَّةَ مِنِّي وَغَسَلْتُ قَلْبِي عَمَّنْ سِوَاكَ - وَكَانَ شَدِيدَ الْحَبِّ لِأَهْلِهِ - فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: «إِخْلَعْ

نَعَلَيْكَ» أَيْ أَنْزَعُ حُبَّ أَهْلِكَ مِنْ قَلْبِكَ إِنْ كَانَتْ مَحَبَّتُكَ لِي خَالِصَةً، وَ قَلْبُكَ مِنَ الْمَيْلِ إِلَى مَنْ سِوَايَ مَغْسُولًا.

امام مهدی(ع): موسی در وادی مقدس با خدای خود به راز و نیاز پرداخت و عرض کرد: پروردگارا! من محبت خود را خالصانه از آن تو کردم و دلم را از جز تو شستم. موسی خانواده اش را زیاد دوست می داشت. آنگاه خداوند متعال فرمود: «کفشهای خود را برکن» یعنی، اگر محبت تو خالصانه از آن من است، و دلت از هوای جز من شسته شده است، پس محبت خانواده ات را از دل خود برکن.

کمال الدین: ۴۶۰ / ۲۱، میزان الحکمه، جلد ۲ صفحه: ۴۲۵.

۲۰. امام عسکری(ع)

الامام مهدی(ع): **كَانَ [الإمامُ العسکری(ع)] نُورًا ساطِعًا وَ قَمَرًا زَاهِرًا اخْتَارَ اللَّهُ لَهُ مَا عِنْدَهُ فَمَضَى عَلَى مِنْهَاجِ آبَائِهِ حَذْوِ النَّعْلِ بِالنَّعْلِ.**

امام مهدی(ع): او (امام عسکری(ع)) نوری فروزان و ماهی درخشان بود که خداوند آنچه را نزد خود بود برای او برگزید. او راه و روش پدران بزرگوار خود را گام به گام دنبال کرد تا رحلت فرمود.

بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۹۱، آینه یادها، صفحه: ۱۵۴

۲۱. باقیمانده حجت های خدا و منتقم

الإمام المهدي(ع): **أَنَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، وَ الْمُنتَقِمُ مِنْ أَعْدَائِهِ.**

امام مهدی(ع): من بقیة الله (باقیمانده حجت های خدا) در زمینم و از دشمنان او انتقام می گیرم.

کمال الدین: ۳۸۴ / ۱، میزان الحکمه، جلد ۱ صفحه: ۳۸۵

۲۲. چگونگی بهره مندی از امام(ع) در زمان غیبت

الإمام المهدي(ع): **أَمَّا وَجْهُ الْإِنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي فَكَالْإِنْتِفَاعِ بِالشَّمْسِ إِذَا غَیْبَهَا عَنِ الْأَبْصَارِ السَّحَابُ.**

امام مهدی(ع): چگونگی بهره مند شدن از من در روزگار غیبتم همچون بهره مند شدن از خورشید است، آنگاه که در پس ابر از دیدگان پنهان می شود.

بحار الأنوار: ۵۲ / ۹۲ / ۷، میزان الحکمه، جلد ۱ صفحه: ۴۰۰

۲۳. احتمال خطا در انتخاب امام شایسته

كمال الدين عن سعد بن عبد الله القمى . لما سأله الإمام المهدي (ع) (عَنِ الْعِلَّةِ الَّتِي تَمْنَعُ الْقَوْمَ مِنْ اخْتِيَارِ إِمَامٍ لَأَنْفُسِهِمْ . قَالَ: مُصْلِحٌ أَوْ مُفْسِدٌ؟، قلتُ: مُصْلِحٌ، قَالَ: فَهَلْ يَجُوزُ أَنْ تَقَعَ خَيْرُهُمْ عَلَى الْمُفْسِدِ بَعْدَ أَنْ لَا يَعْلَمَ أَحَدٌ مَا يَخْطُرُ بِهَالِ غَيْرِهِ مِنْ صَلَاحٍ أَوْ فِسَادٍ؟ قلتُ: بلى، قَالَ: فَهِيَ الْعِلَّةُ.

كمال الدين: - سعد بن عبدالله قمی می گوید: از امام مهدی (ع) سؤال کردم که چرا مردم نمی توانند خود، امام را برگزینند؟ - حضرت فرمود: نیکوکار را برگزینند یا تبهکار را؟ عرض کردم: نیکوکار. فرمود: آیا امکان دارد که از سر ناآگاهی از خوبی و بدی درون یکدیگر، فرد فاسد و بدکاری را برگزینند؟ عرض کردم: بله. فرمود: علت، این است.

كمال الدين: ۴۶۱ / ۲۱، منتخب میزان الحکمة صفحه: ۸۲

۲۴. ذکر سجده امام سجاد (ع)

الإمام المهدي (ع) : كَانَ سَيِّدُ الْعَابِدِينَ (ع) يَقُولُ فِي سُجُودِهِ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ . وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الْجِجْرِ نَحْوَ الْمِيزَابِ .:

«عُبَيْدُكَ بِفِنَائِكَ، مِسْكِينُكَ بِبَابِكَ، أَسْأَلُكَ مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ سِوَاكَ»

امام مهدی (ع): امام سجاد (ع) در سجده خود در این مکان (و با دست اشاره به جگر و طرف ناودان کرد) می گفت:

«بنده ناچیزت در آستان توست، نیازمندت به آستان توست، از تو می خواهم آنچه را که جز تو بر آن توانا نیست.»

كمال الدين: ۴۷۱ / ۲۴، حج و عمره در قرآن و حدیث - جلد ۱ صفحه: ۱۵۰.

۲۵. زاد و ولد در بهشت

الإمام المهدي (ع) . لَمَّا سُئِلَ عَنِ التَّوَالِدِ فِي الْجَنَّةِ .: إِنَّ الْجَنَّةَ لَا حَمَلَ فِيهَا لِلنِّسَاءِ وَلَا وِلَادَةَ، وَلَا طَمْتًا وَلَا نِفَاسًا، وَلَا شَقَاءَ بِالطُّفُولِيَّةِ، وَفِيهَا مَا تَشْتَهِي الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ، كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ. فَإِذَا اشْتَهَى الْمُؤْمِنُ وَلَدًا خَلَقَهُ اللَّهُ بِغَيْرِ حَمَلٍ وَلَا وِلَادَةَ عَلَى الصُّورَةِ الَّتِي يَرِيدُ، كَمَا خَلَقَ آدَمَ عِبْرَةً.

امام مهدی(ع)۔ در پاسخ سؤال از زاد و ولد در بهشت :- در بهشت، زنان، نه باردار می شوند، نه می زایند، نه حیض می بینند، نه نفاس می شوند و نه زحمت بچه داری را تحمل می کنند؛ بلکه در آن جا - همان گونه که خداوند سبحان فرموده - آنچه دل ها هوس می کنند و چشم ها [از دیدنش] لذت می برند، هست. پس هر گاه مؤمن، هوس فرزندی کند، خداوند، آن را، بدون آن که بارداری یا زایمانی در کار باشد، به همان شکلی که می خواهد، می آفریند، چنان که آدم را، نمونه آفرید.

الاحتجاج: ج ۲ ص ۵۸۰ ح ۳۵۷، بهشت و دوزخ، جلد ۱ صفحه: ۲۸۰.

۲۶. دعا برای در امان ماندن از شر اشرار

الإمام المهدي(ع) : اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَخْيَارِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ، وَاكْفِنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ.

امام مهدی(ع): خدایا! بر محمد و خاندان برگزیده محمد، در شب و روز، درود فرست و مرا از شر بدان، کفایت کن.

المزار الكبير: ص ۵۰۹، دانش نامه عقاید اسلامی، جلد ۹ صفحه: ۳۳۴.

۲۷. دعا برای نیک بختی

الإمام المهدي(ع) . فِي دُعَائِهِ :- أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُحْيِيَنِي حَيَاةَ السُّعْدَاءِ.

امام مهدی(ع)۔ در دعایش :- [خدایا!] از تو می خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و همانند زندگی نیک بختان، زنده ام بداری.

مهج الدعوات: ص ۳۴۹، دانش نامه عقاید اسلامی، جلد ۹ صفحه: ۴۰۴

۲۸. سرنوشت مخالف و مطیع اهل بیت(ع)

الإمام المهدي(ع) : إِذَا أُرِدْتُمْ التَّوَجُّهَ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْنَا فَقُولُوا: ... يَا مَوْلَايَ، شَقِيٌّ مَنْ خَالَفَكُمْ وَسَعِيدٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ.

امام مهدی(ع): هر گاه خواستید به خدا و ما توجه کنید، بگویید: «ای آقای من! تیره بخت شد هر که با شما مخالفت ورزید، و نیک بخت شد هر که از شما اطاعت کرد.»

الاحتجاج: ج ۲ ص ۵۹۳ ح ۳۵۸، دانش نامه عقاید اسلامی، جلد ۹ صفحه: ۴۳۴

۲۹. دعا

الإمام المهدي(ع) : اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ وَبِكَ أَلُوذُ... وَمِنْكَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ لَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَ سَعَى مَشْكُورٍ وَ تِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ.

امام مهدی(ع): بار خدایا! به تو پناه می برم و دست به دامن تو می شوم... و از تو درخواست می کنم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و مرا از درگاهت برگردانی، مگر با آمرزش گناهم و پذیرفته شدن تلاشم و [نیز با] تجارتی که هرگز کساد نمی شود.

مُهَج الدعوات: ص ۳۴۹، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۱ صفحه: ۴۷۴.

۳۰. حجت امام مهدی(ع) در عصر غیبت

الإمام المهدي(ع) : وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجِعُوا فِيهَا إِلَى رِوَاةِ حَدِيثِنَا؛ فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ.

امام مهدی(ع): اما در رخدادهای پیش آمده، به روایان احادیث ما مراجعه کنید، که آنان، حجت من بر شمايند و من حجت خدا بر آنانم.

كمال الدين: ص ۴۸۴ ح ۴، دانشنامه قرآن و حدیث جلد پانزدهم - جلد ۱۵ صفحه: ۱۶۴.

۳۱. دارو و شفا

الإمام المهدي(ع) : بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ دَوَاءٌ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ شِفَاءٌ.

امام مهدی(ع): «به نام خداوند بخشنده مهربان». «به نام خدا»، داروست و «سپاس، خدای را»، شفاست.

بحار الأنوار: ج ۵۳ ص ۲۲۶، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۱۳ صفحه: ۲۸۲.

۳۲. تلاش برای ایجاد محبت اهل بیت(ع)

الإمام المهدي(ع) . فِيمَا كَتَبَهُ إِلَى الشَّيْخِ الْمُفِيدِ : فَلْيَعْمَلْ كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ بِمَا يَقْرُبُ بِهِ مِنْ مَحَبَّتِنَا، وَلِيَتَجَنَّبَ مَا يَدْنِيهِ مِنْ كِرَاهَتِنَا وَسَخَطِنَا، فَإِنَّ أَمْرَنَا بَعْتَةٌ فَجَاءَهُ حِينَ لَا تَنْفَعُهُ تَوْبَةٌ وَلَا يَنْجِيهِ مِنْ عِقَابِنَا نَدْمٌ عَلَى حَوْبَةٍ.

امام مهدی(ع) در نامه ای از آن حضرت به شیخ مفید: هر یک از شما باید کاری کند که به محبت ما نزدیک شود و از کاری که او را به نفرت و خشم ما نزدیک می سازد، دوری کند؛ زیرا که قضیه [ظهور] ما ناگهانی و بی خبر اتفاق می افتد به طوری که دیگر نه توبه ای به حالش سودمند می افتد و نه پشیمانی از گناه از کیفر ما می رهندش.

الاحتجاج: ج ۲ ص ۵۹۹ ح ۳۵۹، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۱۰ صفحه: ۴۳۸.

۳۳. ویژگی های اوصیا

الإمام المهدي(ع) . فِي صِفَةِ الْأَوْصِيَاءِ : أَحَبِي بِهِمْ دِينَهُ، وَأَتَمَّ بِهِمْ نَوْرَهُ، وَجَعَلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِهِمْ وَبَنِي عَمَّتِهِمْ وَالْأَدْنِيِّينَ فَالْأَدْنِيِّينَ مِنْ ذَوِي أَرْحَامِهِمْ فَرَقَانَا بَيْنَا، يَعْرِفُ بِهِ الْحُجَّةَ مِنَ الْمَحْجُوجِ، وَالْإِمَامُ مِنَ الْمَأْمُومِ، بَأَن عَصَمَهُمْ مِنَ الذُّنُوبِ، وَبَرَّأَهُمْ مِنَ الْعُيُوبِ، وَطَهَّرَهُمْ مِنَ الدَّنَسِ، وَنَزَّهَهُمْ مِنَ اللَّبْسِ، وَجَعَلَهُمْ خُزَّانَ عِلْمِهِ، وَمُسْتَوْدَعَ حِكْمَتِهِ، وَمَوْضِعَ سِرِّهِ، وَأَيْدَهُمْ بِالِدَّلَائِلِ، وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَكَانَ النَّاسُ عَلَى سَوَاءٍ، وَلَا دَعَى أَمَرَ اللَّهِ عِزُّهُ وَجَلَّ كُلُّ أَحَدٍ، وَلَمَّا عُرِفَ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَلَا الْعَالِمُ مِنَ الْجَاهِلِ.

امام مهدی(ع) در توصیف اوصیا: خداوند، دین خود را با آنها احیا کرده و نورش را با آنها به کمال رسانده و میان آنها و برادرانشان و پسرعموهانشان و خویشان نزدیک و نزدیک ترشان فرقانی آشکار قرار داده است که با آن، حجت از آن که حجت برای او آورده شده و امام از مأموم شناسایی می شود و این از آن روست که خداوند، آنها را از هر گونه پلشتی مصون داشته و از عیوب، مبرایشان کرده و از ناپاکی پاکشان گردانده و از در هم شدگی، منزّهشان داشته و آنها را گنجوران علم خود و مخزن حکمتش و جایگاه سرش قرار داده است.

خداوند، آنها را با دلایل خود، تأیید کرده و اگر چنین نمی بود، مردم همه یک سان بودند و هر کس مدعی امر [منصوب شدن از سوی] خداوند عز و جلمی شد و دیگر حق از باطل و دانا از نادان شناخته نمی شد.

اللَّبْسُ: الْخَلْطُ (النهاية): ج ۴ ص ۲۲۵ «لبس».

الغيبة للطوسی: ص ۲۸۸ ح ۲۴۶، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۹ صفحه: ۵۵۸.

۳۴. ویژگی های امامان(ع)

الإمام المهدي(ع) . فِيمَا يُقَالُ فِي التَّوَجُّهِ إِلَى الْأُمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ : أَنْتُمْ خَزَنَتُهُ وَشُهَدَاؤُهُ، وَعُلَمَاؤُهُ وَأَمْنَاؤُهُ، وَسَاسَةُ الْعِبَادِ وَأَرْكَانُ الْبِلَادِ، وَقُضَاةُ الْأَحْكَامِ وَأَبْوَابُ الْإِيمَانِ.

امام مهدی(ع). در آنچه برای زیارت ائمه علیهم السلام از ایشان رسیده است: شما خزانة داران و گواهان خدایید، و دانش آموختگان او و امانتداران اوید، و مربی بندگان و ارکان شهرهایید، و قاضیان احکام و درهای ایمانید.

المزار الكبير: ص ۵۶۸، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۸ صفحه: ۹۶.

۳۵. اهل بیت(ع) دست پروردگان خداوند

الإمام المهدي(ع). في بعض التوقيعات المروية عن الشيخ الموثوق أبي عمرو العمري: نحن صنائع ربنا، والخلق بعد صنائنا

امام مهدی(ع). در یکی از توقيعات روایت شده از شیخ مورد وثوق، ابو عمرو عمری: ما، دست پروردگان پروردگار خویشیم و آن گاه مردمان، دست پروردگان مایند.

معنى كلام الإمام(ع) في هذا التوقيع هو قريب من معنى كلام الإمام علي(ع) في وصيته لكميل بن زياد، حيث يقول له: «يا كميل، إن رسول الله(ص) أدبته الله، وهو(ص) أدبني، وأنا أؤدب المؤمنين، وأورث الآداب المكمين» (تحف العقول: ص ۱۷۱، بشارة المصطفى: ص ۲۵، دانشنامه قرآن و حدیث جلد ششم - جلد ۶ صفحه: ۲۷۸).

۳۶. خداوند برتر از وصف توصیفگران

الإمام المهدي(ع): تعالى الله عز وجل عما يصفون، سبحانه و بحمده، ليس نحن شركاءه في علمه، و لا في قدرته.

امام مهدی(ع): خداوند عز و جل از آنچه در وصفش می گویند برتر است، پاک است و ستایش، همه از آن اوست. ما نه در علم او شریک او هستیم و نه در قدرتش.

بحار الأنوار: ۲۵ / ۲۶۶ / ۹، میزان الحکمه، جلد ۸ صفحه: ۵۱۰.

۳۷. اوصافی از امام علی(ع)

الإمام المهدي(ع): اللهم... وصل على أمير المؤمنين، ووارث المرسلين، وقائد الغر المحجلين، وسيد الوصيين، وحجة رب العالمين.

امام مهدی(ع): پروردگارا!... بر امیر مؤمنان، وارث پیامبران، رهبر سپید رویان، سرور وصی ها، و حجت پروردگار جهانیان، درود فرست.

مصباح المتهدج: ص ۴۰۶ ح ۵۳۴، دانش نامه امیرالمؤمنین(ع)، جلد ۸ صفحه: ۴۵۶.

۳۸. حضرت ابوالفضل (ع)

الإمام المهدي (ع) - في زيارة أبي الفضل العباس (ع) :- السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ ابْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، الْمُوَسَى أَخَاهُ بِنَفْسِهِ، الْآخِذِ لِعَدِهِ مِنْ أُمْسِهِ، الْفَادِي لَهُ الْوَاقِي، السَّاعِي إِلَيْهِ بِمَائِهِ، الْمَقْطُوعَةَ يَدَاهُ.

امام مهدی (ع) - در زیارت ابو الفضل العباس (ع) :- درود بر عباس، فرزند امیر مؤمنان؛ همو که با جان خویش برادرش را یاری داد و از دیروزش برای فردای خویش (قیامت)، توشه بر گرفت و خود را فدای او کرد و سپر او قرار داد، و در رسانیدن آب به او کوشید، و دو دستش بریده شد.

المزار الكبير: ص ۴۸۹، الإقبال: ج ۳ ص ۷۴، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۴ صفحه: ۲۸۸

۳۹. دعا برای امنیت

الإمام المهدي (ع) - فِي الدُّعَاءِ :- يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَكُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَزِرٌ، أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا، وَلَا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

امام مهدی (ع) - در دعا :- ای ایمن از هر چیز، و هر چیز از تو بیمناک! به ایمنی ات از هر چیز و بیمناکی هر چیز از تو، از تو درخواست می کنم که بر محمد و خاندان محمد، درود فرستی، و به خودم و همسر و فرزندم و دیگر نعمت هایی که ارزانی ام داشته ای، امنیت بخشی، چندان که هرگز از کسی نترسم و از چیزی بیمناک نباشم، که به راستی، تو بر هر چیزی توانایی؛ و خدا ما را بس است و او، نیکو حمایتگری است.

مهج الدعوات: ص ۳۵۲، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۷ صفحه: ۵۱۲.

۴۰. دعا

الإمام المهدي (ع) : إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ... وَتُغْنِي فَقْرِي، وَتَجْبُرَ كَسْرِي، وَتُحْيِي فُؤَادِي بِذِكْرِكَ.

امام مهدی (ع) : معبودا! به نام تو از تو درخواست می کنم... که بر محمد و خاندان محمد، درود فرستی... و نیازمندی مرا به بی نیازی مبدل سازی، و شکستگی ام را ببندی، و دلم را به یاد خودت زنده داری.

مهج الدعوات: ص ۳۴۳، نهج الذكر با ترجمه فارسی، جلد ۱ صفحه: ۲۴۲

۴۱. دعا هنگام ظهور

الإمام المهدي(ع) . مِنْ دُعَائِهِ عِنْدَ ظُهُورِهِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا... يَا مُنْشِرَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَمُخْرِجَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا.

امام مهدی(ع). در دعای ایشان به هنگام ظهورش : به راستی، به راستی که خدایی جز الله نیست...، ای گستراننده رحمت از جایگاه هایش و بیرون آورنده برکت ها از معادنش!

العدد القوية: ص ۷۵ ح ۱۲۵، دانش نامه عقاید اسلامی، جلد ۷ صفحه: ۱۴۴.

۴۲. ویژگی های پیامبر اسلام(ص)

الإمام المهدي(ع) : بَعَثَ مُحَمَّدًا(ص) رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ، وَتَمَّمَ بِهِ نِعْمَتَهُ، وَخَتَمَ بِهِ أَنْبِيَاءَهُ، وَأَرْسَلَهُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَأَظْهَرَ مِنْ صِدْقِهِ مَا أَظْهَرَ، وَبَيَّنَّ مِنْ آيَاتِهِ وَعَلَامَاتِهِ مَا بَيَّنَّ.

امام مهدی(ع): خداوند محمد(ص) را به عنوان رحمتی برای جهانیان برانگیخت و نعمتش را با او تمام کرد و سلسله پیامبران را بدو پایان بخشید و او را به سوی همه مردمان فرستاد و در باره حقانیت و راستگویی او، نشانه هایی را نمودار ساخت و آیات و علامت های بسیاری را از او نشان داد.

الغيبة للطوسی: ص ۲۸۸ ح ۲۴۶، دانشنامه قرآن و حدیث، جلد ۱۳ صفحه: ۱۴۸.

۴۳. دعا

الإمام المهدي(ع) : أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ الْهُدَى، وَأَعْقَدُوا لَكَ الْمَوَاطِئِقَ بِالطَّاعَةِ، وَصَلِّ عَلَيَّ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ.

امام مهدی(ع): از تو درخواست می کنم که بر محمد و خاندان محمد، این برگزیدگان تو از میان بر همه آفریدگانت، درود فرستی. پس برترین درودهایت را بر ایشان بفرست، و بر همه پیامبران و فرستادگان که از جانب تو به هدایت پرداختند و برایت [از مردم] پیمان بر طاعت گرفتند، درود فرست، و بر بندگان شایسته ات نیز درود فرست.

مُهَجَّجُ الدَّعَوَاتِ: ص ۹۲، نهج الذکر با ترجمه فارسی، جلد ۴ صفحه: ۵۰۶.